



- en bönevandring tillsammans med Johannes

Joh 9:1-12

Efter att ha läst dagens bibeltext bli jag sittande i egna tankar. Det är åtminstone två saker jag inte förstår. Varför smetade Jesus in lera i den blinde mannens ögon? Det gör väl ingen blind seende. Det verkar mer vara en metod för den som vill göra en seende blind! Och varför är det plötsligt så viktigt för Johannes att ge en lektion i hebreiska? "*Siloa betyder utsänd.*"

Jag vet inte varför Jesus smetade lera på mannen. Det gör ingen annan heller. Men en sak vet jag, nämligen att Jesus hade kunnat ge mannen sin syn tillbaka utan lera. När t.ex. Bartimaios, en annan blind ber om hjälp, säger Jesus bara: - Gå, in tro har hjälpt dig, och Bartimaios fick sin syn tillbaka.

Var Jesu handlande en provokation? Det var ju sabbat. På den dagen fick man inte göra en deg, inte smörja in någon och inte göra någon frisk. Men Jesus gör allt detta - och påstår dessutom att Gud vill det.

Eller är det så att Jesus helt enkelt gör mannen lite smutsig bara för att mannen ska vilja lyda Jesu befallning att gå till Siloadammen och tvätta sig? Är det så att tvättandet i Siloadammen är en symbolhandling och att det därför var viktigt för oss att förstå att Siloa betyder "utsänd"?

Jesus sa att han var utsänd. "*Medan dagen varar måste vi göra hans gärningar som har sänt mig.*" Fariséerna bestrider detta, 9:16: "*Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten.*" Men den f.d. blinde tiggaren har sin analys klar, Joh 9:33: "*Om den här mannen inte vore sänd av Gud hade han inte kunnat göra någonting.*" Frågan är het. Om Jesus är utsänd talar han inte i egen sak, utan i Guds. Och då borde vi alla lyssna. Vill vi inte lyssna, måste vi också förneka att han var utsänd av Gud. Ordet "utsänd" avgör allt. Kanske smetar alltså Jesus lera i en mans ögon för att mannen ska vilja tvätta sig i en källa som heter "utsänd" för att på det sättet visa dessa blinda fariséer att om de bara ville tvätta sig rena hos honom som är utsänd, d.v.s. ödmjuka sig inför Jesu uppdrag, så skulle de också se Gud.

Detta kapitel är fullt av spekulationer och gissningar. Lärjungarna diskuterar lidandets problem. Varför är mannen sjuk? Grannarna funderar omkring vem mannen är. Fariséerna debatterar sabbatsbudet. Och jag har nu resonerat en lång stund omkring en näve lera. Alla pratar. Bara Jesus handlar. Lärjungarna har frågor omkring varför mannen är sjuk. Men Jesus botar honom.

Bön: "*Kanske är det så Herre, att du som smetade lera i ansiktet på en blind ibland också gör det samma med mig. Kanske låter du mig ibland vara med om sådant som är obekvämt och obehagligt för att jag ska vilja lyda dig. Kanske kan prövningar ibland också höja min motivation att söka dig mer helhjärtat. Jag lever i en smutsig värld. Jag får då och då grus i ögonen. Det gör blicken skum. Idag vill jag tvätta mig hos dig. Förlåt mig mina synder. Hjälp mig att förlåta andra. Stilla min oro och ängslan och låt mig se dig och mina medmänniskor med nya ögon. Jesus, du nöjde dig inte med debatter och diskussioner. Din kärlek är kärlek i handling. Låt min kärlek allt mer likna din.*"

Micael Nilsson